

дѣла, непрѣмено, най-малко 10 мечи капани ще изпъкнатъ въ ума ви. Рѣшите да направите едно добро дѣло, ще се почешите, ще кажете: „Чакай да се понаямъ баница, че послѣ“. Вториятъ пътъ ще кажете: „Малко работа имамъ, това — онова“. И най-послѣ казвате: „За днесъ не може, но хайде утрѣ ще я направя“. Та когато вие като ученици влѣзете въ окултната школа, веднага въ ума ви ще започнатъ редъ противоположни дѣйствия, и трѣбва да разбирате тѣзи закони, за да се освободите отъ тѣхъ. Тѣ нѣма да се измѣнятъ. И може би, окултниятъ ученикъ е изложенъ нѣкой пътъ на голѣмо изкушение, на голѣми противоречия е изложенъ. Защо, и за какво, нѣма да го обѣся. Изложенъ е, азъ само констатирамъ факта. Но туй излагане, ако той го използва, то е за добро. И за туй азъ онзи день ви казахъ, че като се намираме въ окултния пътъ, ние ще дѣйствуваме и послѣ ще мислимъ. Окултнитѣ ученици трѣбва да дѣйствуватъ, послѣ да мислятъ. Вънъ, въ свѣта, ще мислите, послѣ ще дѣйствувате. Едно отъ двѣтѣ: каквато и да е добра мисль, която дойде въ ума ти, и изпъкне като много отлична черта, направи я, безъ да се колебаешъ. Ако сутринъ, слѣдъ като станешъ, въ ума ти дойде една силна, добра мисль, и изпъкне като добра черта, направи я,